

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของฟลานามัย ทรัพย์สมบัติ และความสุขของลูกจากพ่อ เพียงโดยการทำตามการกำหนดของพระเจ้าเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้

คำถาม: วิธีการใดที่พ่อได้แสดงให้เห็นลูกๆ ทั้งหมดเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะความคิดที่เป็นลบ?

คำตอบ: ในการกลายเป็นผู้เอาชนะความคิดที่เป็นลบ จงคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง เมื่อลูkmองดูที่ร่างกายความคิดที่เป็นลบนั่นก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นจงมองดูที่ดวงวิญญาณพี่น้องที่กึ่งกลางหน้าผาก หากลูกปรารถนาที่จะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วจึงทำให้สายตานั้นเข้มแข็ง จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอของลูกจะถูกขจัดออกไปได้ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นปรอทความสุขของลูกจะขึ้นสูงและลูกจะได้รับชัยชนะเหนือความคิดที่เป็นลบ

โอม ชานติ พระเจ้าข้าพูดกับซาลิเกรมของท่าน เนื่องจากพระเจ้าพูด ท่านต้องมีร่างกายอย่างแน่นอนเพราะด้วยวิธีการนี้ที่ท่านสามารถพูดได้ จำเป็นต้องมีปากอย่างแน่นอนเพื่อที่จะพูดในท่านเองเดียวกันผู้ที่รับฟังก็ต้องมีหูด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจำเป็นต้องมีหูและปาก เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับการกำหนดของพระเจ้าซึ่งเรียกว่าเป็นการกำหนดของราม ผู้อื่นนั้นกำลังทำตามการกำหนดของราวัน มีการกำหนดของพระเจ้าและการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดของพระเจ้าดำเนินไปครึ่งหนึ่งของวงจรเพื่อให้การกำหนดของพระเจ้าแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพและแล้วการกำหนดเดียวกันดำเนินไปในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาใช้ชาติเกิดจำนวนน้อยกว่าเพราะพวกเขาคือผู้ที่เปี่ยมโยคี ในยุคทองแดงและยุคเหล็กก็มีการกำหนดของราวันที่มีชาติเกิดมากมาย พวกเขาเป็นโศก (ผู้ที่ต้องแหว่ในความสุขของประสาทสัมผัส) เหตุนี้เองช่วงชีวิตของพวกเขาจึงสั้น ชุมชนของพวกเขา นั้นใหญ่โตมากและพวกเขาก็อยู่อย่างไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ผู้ที่เคยทำตามการกำหนดของรามและแล้วก็ได้กลายเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้ที่กำลังทำตามการกำหนดของราวันและดังนั้นทั้งโลกจึงได้กลายเป็นของผู้ที่ทำตามการกำหนดของราวันแล้วพ่อก็มาและให้การกำหนดของรามแก่ทุกคน ในยุคทองเป็นการกำหนดของราม การกำหนดของพระเจ้านั้นเรียกว่าสวรรค์ ด้วยการได้รับการกำหนดของพระเจ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เมื่อสิ่งนั้นจบสิ้นลงก็ได้กลายเป็นอาณาจักรของราวันและสิ่งเหล่านั้นก็เรียกได้ว่าการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ในเวลานี้ถามตนเอง: ฉันเคยทำตามกำหนดใดของปีศาจ? และฉันกำลังทำตามการกำหนดใดของพระเจ้า? ก่อนหน้านั้นราวกับว่าลูกเคยเป็นชาวนรกและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ในชีวลายา (วัดของชีวา) ยุคทองและยุคเงินนั้นเรียกว่าชีวลายา การก่อตั้งนั้นเกิดขึ้นด้วยชื่อของผู้ใด สถานที่นั้นจะตั้งชื่อตามชื่อของผู้นั้นและดังนั้นจึงเป็นชีวลายาที่ซึ่งเหล่าเทพอาศัยอยู่ เพียงพ่อ ผู้สร้างเท่านั้นที่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ลูก ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่านสร้างอะไร สิ่งสร้างทั้งหมดนั้นก็เรียกหาท่านในเวลานี้: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้ปลดปล่อย ผู้เดียวผู้ที่ปลดปล่อยพวกเราออกจากอาณาจักรของราวันและจากความทุกข์” เวลานั้นลูกก็รู้เกี่ยวกับความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นความทุกข์ ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนมากมายก็จะไม่คิดว่าสิ่งนี้เป็นความทุกข์ เช่นที่พ่อคือผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ในท่านเองเดียวกันลูกก็กลายเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน เมล็ดมีความรู้ของตนไม่ว่ามันมีชีวิต หากเมล็ดนั้นมีชีวิตเมล็ดนั้นก็จะเป็นลูก ลูกเป็นของต้นไม้ที่มีชีวิตและเหตุนี้เองลูกจึงรู้จักต้นไม้ด้วยเช่นกัน พ่อท่านเรียกว่าเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้เป็นสังกะ ผู้มีชีวิต และรูปธรรมแห่งความปิติ ไม่มีใครรู้ว่าต้นไม้เติบโตอย่างไรและแล้วก็ได้มีการหล่อเลี้ยงอย่างไร ไม่ใช่ว่าต้นไม้ใหม่นั้นโตขึ้น พ่อได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์ของต้นไม้เก่านั้นเรียกหา: “ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากราวันเถิด” เพราะเป็นอาณาจักรของราวันในเวลานี้ผู้คนนั้นไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อเองนั้นก็บอกลูกว่าท่านสร้างสวรรค์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากสวรรค์ก็กลายเป็นนรก เมื่อราวันมาผู้คนนั้นก็ไปสูหนทางบาป ในยุคทองเคยมีทุกสิ่ง เคยมีฟลานามัย ทรัพย์สมบัติและความสุข เวลานั้นลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของฟลานามัย ทรัพย์สมบัติ และความสุขของลูกจากพ่อเพราะในสวรรค์จะไม่มีความสุขใดๆ สิ่งนี้อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกทำความเพียรพยายามทุกวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ชื่อนี้ก็ดีมาก ไม่มียุคอื่นใดสามารถเรียกได้ว่าสูงส่งที่สุด ในยุคเหล่านั้นลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา ลูกเรียกหาพ่อและลูกก็อุทิศตนแก่ท่านด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้ว่เมื่อใดที่พ่อจะมา ผู้คนเรียกหา: โอ้ พระเจ้า ปลดปล่อยเรา กลายเป็นผู้นำทางของพวกเราเถิด หากท่านกลายเป็นผู้ปลดปล่อยอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาที่นี่และแล้วท่านก็ต้องกลายเป็นผู้นำทางและพาพวกเรากลับบ้าน พ่อได้เห็นลูกหลังจากหลายต่อหลายวันและดังนั้นท่านก็เป็นสุขอย่างยิ่ง ผู้นั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัดและผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด บาบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างและแล้วท่านก็หล่อเลี้ยงด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิด บ้างก็มีลูกๆ 10 คนบ้างก็มี 12 คนแต่ทั้งหมดนั้นคือความสุขที่มีชีวิตจำกัดซึ่งเหมือนมูลกา พวกเขานั้นได้อยู่อย่างทาโมประธาน มีความสุขที่เล็กน้อยอย่างยิ่งในสภาพที่ทาโมประธาน เมื่อลูกนั้นกลับมาสาโทประธานก็มีความสุขอย่างมาก พ่อมาและบอกลูกถึงวิธีที่จะกลับมาสาโทประธาน พ่อท่าน

เรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้คนคิดว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจและคิดว่าท่านสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการได้ ท่านนั้นสามารถแม้กระทั่งชุบชีวิตคนตาย ครั้งหนึ่งบางคนได้เขียนว่า: “หากท่านคือพระเจ้าและแล้วจงแสดงสิ่งนี้ด้วยการทำให้แมลงวันนี้ฟื้นคืนชีวิต” พวกเขาถามคำถามเช่นนั้นมากมาย พ่อได้ให้พละกำลังแก่ลูกที่ทำให้ลูกเอาชนะราวัน ลูกนั้นกลับมามีค่าควรแก่การเป็นผู้ที่อยู่ในวัดจากการเป็นผู้ที่เป็นเหมือนลิงและแล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวเหล่านั้น ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือสิดาผู้ทาบคต ลูกทั้งหมดได้รับการปลดปล่อยจากราวัน ลูกไม่เคยได้รับความสุขจากราวัน ในเวลานี้ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวันจะไม่กล่าวว่าลูกอยู่ในกรงขังของราม รามมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน พวกเขาได้สร้างราวันที่มี 10 หัว พวกเขาได้แสดงราวันที่มี 20 มือ พ่อได้อธิบายแล้วว่ามิกิเลสทั้งห้าของชายและกิเลสทั้งห้าของหญิงนั้นก็เรียกว่าอาณาจักรของราวันหรืออาณาจักรของมายา ในรูปของกิเลสทั้งห้าจะไม่กล่าวว่า: ผู้นี้มีมายาอย่างมากมาย (ความมั่งคั่ง) และเขานั้นก็มีความซาบซึ้งของมายา ไม่เลย ความมั่งคั่งไม่ใช่มายา ความมั่งคั่งนั้นก็เรียกว่าเป็นความมั่งคั่ง ลูก ๆ ก็ได้รับความมั่งคั่งอย่างมากมายลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด เพราะนี่คือการศึกษาละเรียน จะมีใครต้องร้องขอสิ่งใดในการศึกษาละเรียนไหม? อะไรก็ตามที่ครูสอนนักเรียนก็จะศึกษาสิ่งนั้น ยิ่งลูกศึกษามากเพียงไรลูกจะได้รับมากเท่านั้นไม่มีเรื่องของการร้องขอสิ่งใด ความบริสุทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในสิ่งนี้ด้วย จงมองดูว่าแม้เพียง 1 คำนั้นมีคุณค่ามากเพียงไร? หลายล้าน จงตระหนักจักพ่อและจดจำท่าน พ่อได้ให้การตระหนักแก่ลูก: เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นเป็นจุดในท่านองเดียวกันพ่อนั้นก็เป็จุด ดวงวิญญาณ ด้วยเช่นกัน ท่านนั้นบริสุทธิ์เสมอ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ความรู้ และความบริสุทธิ์ เป็นค่ายก่อกองของเพียงผู้เดียว ทุกคนนั้นก็มีความหมายของตนเอง พวกเขาได้สร้างละครที่มีการแสดงว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนภาค ผู้ที่เคยเห็นละครนั้นก็จะรู้ถึงสิ่งนี้ บาบากล่าวว่า: มหาวิระว่า: ลูกอาจจะไปที่ใดก็ตาม ลูกนั้นก็ควรที่จะเพียงแต่มองทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เวลานั้นลูก ๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามและกำลังจบสิ้นอาณาจักรของราวัน นี่คือนางสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดพวกเขาได้สร้างเรื่องราวที่มีขีดจำกัด ลูกคือกองทัพชีพชัคติ ชีวาเป็นผู้ทรงอำนาจ ลูกคือกองทัพของชีวาผู้ที่รับพลังจากชีวา ผู้คนเหล่านั้นได้ให้ชื่อว่า “กองทัพชีวา” ชื่อของลูกควรเป็นอะไร? ลูกได้รับชื่อว่า: ประชาบิดา บราห์มา กุมาร และ กุมารี ทุกคนคือลูก ๆ ของชีวา ดวงวิญญาณของทั้งโลกคือลูก ๆ ของท่าน ลูกได้รับพลังจากชีวา ชีพบาบาสอนความรู้แก่ลูกที่ทำให้ลูกได้รับพลังอย่างมากมายที่ลูกนั้นปกครองทั้งโลกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ของลูกคือพลังโยคะและของพวกเขาคือพลังทางวัตถุ ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันนั้นเป็นที่จดจำ ผู้คนนั้นต้องเรียนรู้โยคะโบราณของบาร์ตันที่จะทำให้มีการก่อตั้งดินแดนสุขาวดี พวกเขาพูดว่าเป็นเวลาหลายต่อหลายปีก่อนพระคริสต์ที่เคยมีดินแดนสุขาวดี สิ่งนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? ด้วยโยคะ ลูกคือชนยาสซีผู้ที่เป็นของหนทางครอบครัว ผู้คนเหล่านั้นจากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและไปอยู่ในป่า ตามละครแต่ละคนก็ได้รับบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทที่แสนใหญ่โต สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นธรรมชาติเท่านั้น พ่อท่านเติมไปด้วยพลังและเป็นยุคทองเสมอ เวลานั้นลูกกำลังได้รับพลังจากท่าน ละครนี้ได้มีการสร้างขึ้นมาแล้ว ไม่ใช่ว่าท่านนั้นสว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พันดวง ไม่ว่าความรู้สึกของบคตใดก็ตามที่แต่ละคนมีต่อพระเจ้า พวกเขาจะเห็นท่านด้วยนิมิตนั้น ดวงตาของเขานั้นก็จะแจ้งว่า “หยุด! ฉันไม่สามารถจะทนได้อีกต่อไป” พ่อพูดว่า: สันสการ์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางบคต นี่คือการรู้ที่ลูกต้องศึกษาละเรียน พ่อเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนลูก ท่านบอกกับพวกเรา: ลูกต้องกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน บาบาได้อธิบายแล้วว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย... ผู้คนไม่รู้ว่ามีใครพูดสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยแสดงภาพของลิง เวลานั้นพวกเขายังแสดงสิ่งนี้ในภาพของมนุษย์ บาบาได้ให้ทำภาพถ่ายของลูกสาวณินี ผู้คนก็มีความซาบซึ้งของบคตอย่างมาก นี่เป็นอาณาจักรของบคตในเวลานี้กำลังจะกลายเป็นอาณาจักรของความรู้ มีความแตกต่างกัน ลูก ๆ รู้ว่าอย่างแท้จริงที่มีความสุขอย่างมากด้วยความรู้และแล้วในหนทางบคตลูกก็เฝ้าแต่ลงบันไดมา ก่อนอื่นพวกเราไปสู่ยุคทองแล้วพวกเราถึงมาเหมือนตัวไร ใน 1250 ปีพวกเรานั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่มี 2 องศาเท่านั้นที่น้อยลงไป มีตัวอย่างของพระจันทร์ พระจันทร์นั้นก็ถูกเงามืด องศาที่เฝ้าแต่ลดลงมาแล้วแล้วที่ละน้อย ๆ องศาเหล่านั้นก็เพิ่มขึ้นและกลับมา 16 องศาสมบูรณ์ นั่นคือประเด็นชั่วคราว นี่คือนะประเด็นที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ในเวลานี้มีเคราะห์ของราหูเหนือทุกคน เคราะห์ที่สูงที่สุดคือเคราะห์ของดาวพลุห์ส เคราะห์ที่ต่ำที่สุดคือเคราะห์ของราหูและเคราะห์เหล่านั้นทำให้ลูกนั้นล้มละลายอย่างสิ้นเชิง พวกเรานั้นได้ขึ้นไปด้วยเคราะห์ของดาวพลุห์ส ผู้คนเหล่านั้นก็ไม่รู้จักพ่อที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ในเวลานี้มีเคราะห์ของราหูปกคลุมทุกคน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ไม่มีใครอื่นรู้ เป็นเคราะห์ของราหูที่ทำให้ลูกนั้นสิ้นอำนาจ ลูกนั้นกลับมามีอำนาจด้วยเคราะห์ของดาวพลุห์ส บาร์ตันนั้นเคยมีอำนาจอย่างยิ่ง เคยมีเพียงบาร์ตันเดียวเท่านั้น ในยุคทองก็มีอาณาจักรของราม อาณาจักรที่บริสุทธิ์ได้รับการยกย่อง ผู้คนของอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ก็ร้องเพลงว่า: “พวกเรานั้นปราศจากคุณธรรม พวกเราไม่มีคุณธรรมใด ๆ” พวกเขานั้นได้ก่อตั้งองค์กรที่ชื่อว่า “นิรคุณ” (ไม่มีคุณธรรม) ในความเป็นจริงทั้งโลกคือองค์กรที่ไม่มีคุณธรรม ไม่ใช่เรื่องของเพียงผู้เดียว เด็ก ๆ นั้นกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เสมอ

และแล้วลูกก็พูดว่าพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดๆ เป็นทั้งโลกที่กำลังมีประสบการณ์ของเคราะห์ของราหูเพราะพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดเลย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงให้ทานแล้วเคราะห์ของเจมิตก็จะสามารถถูกขจัดออกไปได้ เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เป็นเพราะการที่ไม่ได้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์จึงไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เวลานี้พ่อกำลังแสดงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บ้างก็พูดว่า: “บาบา พวกเราลืม” พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกลืมพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เพียงแต่คิดถึงสิ่งที่ลูกกำลังพูด! แม้แต่สัปดาห์นั้นก็ยังไม่เคยพูดว่าพวกมันลืมพ่อของตน ลูกกำลังพูดอะไร? พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เพียงเมื่อพ่อผู้ไม่มีตัวตนเข้ามาสู่ผู้ที่มิตัวตนเท่านั้นที่ท่านสามารถสอนได้ เวลานี้ท่านเข้ามาในผู้นี้ เราด้วยกันเป็นบัพาดา ดวงวิญญาณของทั้งสองอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนี้ เมื่อลูกพูดคำว่า “บัพาดา” อย่างแน่นอนที่ต้องมีทั้งสองดวงวิญญาณ: ชีพบาบาและดวงวิญญาณของบราห์มา ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นประชาบิดาบราห์มา กุมารและกุมารี ลูกได้รับความรู้และดังนั้นลูกก็รู้ว่าลูกคือพี่น้องและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายด้วยประชาบิดาบราห์มา การจดจำระลึกถึงนี้ต้องมั่นคงอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามบาบาก็เห็นว่ามีความตึงตึงของรูปและนามแม้กระทั่งระหว่างพี่น้องหญิงชายมากมายก็มีความคิดที่เป็นลบ เป็นเพราะลูกเห็นร่างกายที่ลูกมีความคิดที่เป็นลบ เวลานี้พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง หากพวกเขาเป็นพี่น้อง อย่างแน่นอนที่ต้องมีพ่อ ทุกคนนั้นมีพ่อเดียว ทุกคนจดจำพ่อนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะกลับมาสาโทประธานจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเพียงไรสนิทก็จะถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น พรหมของความสุขก็จะสูงขึ้นและลูกจะรู้สึกถึงแรงดั้นนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนและทำให้ตนเองนั้นเจริญรุ่งเรือง อย่าได้ร้องขอสิ่งใด กลายเป็นอภิมหาเศรษฐีด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวและด้วยการสร้างสมความบริสุทธิ์
2. ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากเคราะห์ของราหู จงให้ทานกิเลส อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย ขจัดสิ่งต่างๆ ที่ลูกได้ผ่านขณะลงบันไดมา และได้กลายเป็นผู้ที่ปราศจากคุณธรรม ออกไปจากสติปัญญาของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าผู้เป็นแสงที่เบาสบาย ผู้มีประสบการณ์ของสภาพที่สูงส่งที่สุดด้วยโยคะ ลูกๆ ราชโยคีมีประสบการณ์สภาพสูงที่สุดในโยคะ แต่หัตถะโยคีเพียงยกร่างกายให้สูงขึ้น ลูกอาจอยู่ที่ใดก็ตามลูกอยู่ในสภาพที่สูงที่สุดและเหตุนี้เองจึงกล่าวได้ว่าโยคีอยู่ในสถานที่ที่สูงที่สุด ตำแหน่งของสภาพจิตใจของลูกนั้นสูงสุด เพราะลูกได้กลายเป็นแสงที่เบาสบาย ในกรณีใดๆ มีคำกล่าวว่าเทวดานางฟ้าไม่ให้เท้าของเขาแตะพื้น เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เท้าของสติปัญญาของพวกเขาไม่อยู่บนพื้นดิน ผู้ที่ไม่มีสำนึกที่เป็นร่างและผู้ที่ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดเลยต่อโลกเก่า

คติพจน์: เวลานี้ทำให้บัญชีแห่งพรของลูกเต็มเปี่ยม และทุกคนจะเฝ้าแต่ได้รับพรมากมายผ่านภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกเป็นเวลาหลายชาติเกิด

โอม ชานติ